

ŠOTEX

ZŠ Proseč

Můžeme se pochlubit

Přes 325 škol z celé republiky soutěžilo ve znalostech finanční gramotnosti, které jsou dnes již nezbytné pro úspěšný život v současné společnosti. Zúčastnili se také naši osmáci a devátáci, do okresního kola postoupili první tři a vytvořili soutěžní tým, ten zvítězil jak v okresním, tak i v krajském kole a 4. května se zúčastnil celostátního finále, které se konalo v Kongresovém centru České národní banky za účasti ministryně

školství paní Kopicové, dalších významných hostů a medií. Ani zde se mezi dravými týmy z jednotlivých krajů neztratili a vybojovali 11.místo. Vítězný tým ve složení Dáša Binková, Jana Burešová a Michal Kohoutek až do celostátního finále dovedla paní zástupkyně Hana Boušková. Velké blahopřání!!!

Také v dalších soutěžích si naši reprezentanti nevedli špatně. Posud'te sami :

přírodovědný Klokan – **Jan Tměj** – 2.místo v okrese

olympiáda v německém jazyce – 4.místo v okresním kole **Dáša Binková**

olympiáda zeměpisná – v okresním kole dvě 3. místa – **Jan Tměj a Marek Rejent**, jedno 1. místo – **Fanda Zach**, který úspěšně zabojoval i v kole krajském, kde získal 4.místo

matematická olympiáda – kategorie 7.tříd - **Marek Rejent** - 2.místo v okresním kole (na 1.místě byl student gymnázia)

matematická olympiáda 8.tříd, okresní kolo – 3.místo – **Ondřej Chadima**, 4. místo - **Barbora Makešová**, 5. místo – **Vojtěch Černý** (na 1.a 2. místě byli studenti gymnázií)

biologická olympiáda – dvě umístění na 4.místě v okresním kole - **Bára Makešová a Kristýna Svítlová**

Festival vědy a techniky – 2 projekty postoupily do krajského kola, jeden z nich se zde umístil mezi nejlepšími, jeho řešitelé **Michal Zástěra a Jan Tměj** získali týdenní studijní pobyt ve Francii

matematický Klokan – 3. místo v okrese **Tomáš Rejent**

literární soutěž O zlaté pero Parama – **Veronika Pitrová** 3.místo

Pythagoriáda – v kategorii 7.tříd **Tomáš Rejent** - 2. místo v okrese

celostátní literární soutěž O pardubický pramínek – **Michal Kohoutek** – čestné uznání

pěvecké sbory z regionální přehlídky přivezly dvě stříbrná pásma a jedno bronzové

košíková – **chlapci 6. a 7.tříd** zvítězili v okresním kole

Mlékonto – obsadila naše škola 1. místo v Pardubickém kraji

Poděkování patří všem soutěžícím za vzornou reprezentaci školy i všem učitelům, kteří organizovali školní kola a pomáhali při přípravě žáků na soutěže.

Jarmila Broulíková

Den Země v Proseči

Dne 22. dubna se jako tradičně uskutečnil Den Země v Proseči.

Co je to vlastně Den Země? O tom se dočtete na následující straně.

I my, žáci, ZŠ Proseč, jsme si připravili dárek – úklid v Proseči a okolí.

Žáci 9. ročníku připravili anketu ke Dni Země, kterou předložili prosečským občanům.

Ankety se zúčastnilo 70 respondentů, kteří odpovídali na zadané otázky:

1. Slyšeli jste někdy o Dni Země?
2. Který den byl vyhlášen Dnem Země?
3. Víte, co tento den znamená?
4. Třídíte doma odpad?
5. Víte, co je to recyklace?
6. Myslíte si, že je v Proseči dostatek nádob na třídění odpadu?
7. Kde je nejbližší nádoba na odpad?
8. Dokázal/a byste napomenout známého (souseda) a špatném třídění odpadu? (černá skládka apod.)

9. Kam vyhodíte:

- a) Rozbitý elektrospotřebič
- b) Rozbité zrcadlo
- c) Linoleum
- d) Polystyren
- e) Gumu, molitan
- f) Porcelán
- g) Bio odpad

10. Čím byste vy sám / sama osobně přispěl / a ke zlepšení životního prostředí?

Ročník 17. – číslo 3. – duben, květen 2010

1) O Dni Země vědělo:	59	11
2) Který den byl vyhlášen Dnem Země:	40	30
3) Víte, co tento den znamená:	46	24
4) Třídíte doma odpad:	55	15
5) Víte, co je recyklace:	62	8
6) Myslíte si, že je v Proseči dostatek nádob na třídění odpadu:	46	24
7) Kde je nejbližší nádoba na odpad:	62	8
8) Dokázali byste napomenout známého:	34	36
9) Kam vyhodíte:		
a) rozbitý elektrospotřebič	65	5
b) rozbité zrcadlo	44	26
c) linoleum	55	15
d) polystyren	50	20
e) gumu, molitan	57	13
f) porcelán	51	19
g) bio odpad	64	6
10) Čím jste vy sám konkrétně přispěl k zlepšení životního prostředí:	53	17

Vyhodnocení ankety:

ANO

NE

Pro zajímavost srovnání loňského roku a letošních výsledků:

	2009		2010	
	ANO	NE	ANO	NE
1. Slyšeli jste o Dni Země	55	15	59	11
2. Který den byl vyhlášen dnem Země?	38	32	40	30
3. Víte, co tento den znamená?	36	34	46	24
4. Třídíte doma odpad?	68	2	55	15
5. Víte, co je recyklace?	68	2	62	8
6. Myslíte, že je v proseči dostatek nádob na třídění odpadu?	35	35	46	24
7. Víte, kde je nejbližší nádoba na odpad?	67	3	62	8
8. Dokázal byste napomenout známého o špatném třídění?	56	14	34	36
9. Víte, kam vyhodit:				
a) rozbitý elektrospotřebič	57	13	65	5
b) rozbité zrcadlo	15	55	44	26
c) linoleum	30	40	55	15
d) polystyren	44	26	50	20
e) gumu, molitan	25	45	57	13
f) porcelán	17	53	51	19
g) bio odpad	38	32	64	6
10. Čím byste vy osobně přispěl ke zlepšení životního prostředí?	36	14	53	17

Zajímavé odpovědi:8. „Dal bych sousedovi přes ústa.“

„Kdybych měl pořádnou hůl, tak jo.“

10. „Přestal jsem kouřit.“

A CO JSME DĚLALI MY OSTATNÍ?

1.STUPEŇ

Lesy České republiky –pan Hanus a pan Lacman připravili pro děti poznávání rostlin a živočichů. Pak šly děti uklízet kolem školy a podél silnic a cest vedoucích z Proseče.

2.STUPEŇ

Třídy se střídaly v úklidu náměstí. Navštívili jsme také pískovcová skalní obydlí ve Zderazi a zderazský domeček.

Jak vznikl Den Země

Vznik tohoto svátku se datuje do roku 1970, kdy 22. 4. proběhla první kampaň pod názvem Den Země ve Spojených státech amerických. Tato kampaň žádala zvýšit energetickou účinnost a hledat obnovitelné zdroje energie, recyklovat materiály a odpady, vyloučit z používání chemikálie a odpady, které ničí ozónovou vrstvu Země atd.

Kampaň, která měla za cíl prosadit otázku ochrany životního prostředí do politické diskuse a podpořit veřejný zájem o tuto problematiku, inicioval americký senátor Gaylord Nelson za podpory ostatních amerických politiků. Akce se v roce 1970 zúčastnily milióny občanů USA, a to zejména studentů základních, středních a vysokých škol. Kampaň měla nebývalý ohlas a dala vzniknout tradici oslav Dne Země - 22. dubna - jako mezinárodního svátku životního prostředí.

V roce 1990 se k americké tradici připojil zbytek světa. 200 miliónů lidí na celém světě ze 140 zemí znovu dokázalo, že se zajímají o ochranu životního prostředí na Zemi. Zprávy z celého světa informovaly o pochodech, soutěžích, koncertech, festivalech, ekotrzích, úklidových akcích a jiných aktivitách na 3 600 místech a ze Dne Země 1990 se tak stala největší veřejností organizovaná aktivita v historii. Akci Den Země podporuje celá řada významných organizací, osobností, vědců i politiků. Od roku 1990 je 22. duben jako světový svátek životního prostředí slaven i v České republice.

Největší význam Dne země spočívá v tom, že umožňuje i té nejmenší organizaci a jednotlivcům zařadit svůj malý příspěvek k péči o životní prostředí do celostátního a celosvětového kontextu. Den Země umožňuje spojit síly k výraznějšímu oslovení široké veřejnosti i představitelů politické i ekonomické

moci ve jménu ochrany přírody a životního prostředí. Každým rokem takto probíhá velké množství akcí, do kterých se stále více zapojují vedle nevládních organizací zejména školy, místní a státní úřady, místní samospráva a velké množství jednotlivců.

Zdroj informací: Den Země: Kdo říká, že nemůžete změnit svět? Praha: MŽP ČR, Hnutí Brontosaurus, 1991

Vypracovaly: Eliška Košňarová a Dagmar Binková

L	E	V	O	D	O	P	Á	D	T
H	E	P	O	S	L	E	L	V	Ě
M	Z	M	Č	F	D	M	P	E	L
G	E	Y	T	U	A	P	E	Ř	O
K	L	Š	I	K	U	L	A	E	C
L	Í	R	E	O	L	Á	S	A	V
V	S	M	Š	Z	I	N	I	T	I
A	P	Ř	A	E	Č	E	Z	J	K
K	A	O	V	L	N	K	Á	N	Ě
E	N	V	Č	P	Í	J	Ů	I	E
N´	Í	O	L	E	K	N	S	N´	V
Y	W	C	K	Ř	T	T	D	X	Č
L	H	E	J	Í	E	C	V	O	E
E	P	E	Ř	I	N	Y	V	N	R
P	O	I	U	N	Á	I	M	Y	T

Lev, vodopád, dveře, řepa, domek, myš, šikula, plánek, káně, uličník, lem, kemp, počet, kozel, kůň, zelí, peřiny, peří, pelyněk, postel, vlk, tymián, tělocvik, čert, ovce, ovoce, paní

Autorské čtení

Ve čtvrtek 14.dubna navštívili žáci z 9.A a 9.B děti ve 2. třídě. Toto setkání se uskutečnilo v rámci projektu autorského čtení, jež má podpořit rozvoj čtenářské gramotnosti. V 1. pololetí žáci z 9. ročníku napsali a ilustrovali vlastní pohádky a z vybraných byl pak vytvořen sborník. A ten právě přišli v uvedený den předat „druhákům“ – Rytířům řádu čtenářského. Během společné hodiny si s malými čtenáři povídali o pohádkách, o čtení a ilustracích. Některé vlastní pohádky také dětem přečetli. Na závěr jim sborníček předali. Do konce roku ještě proběhne jedno setkání, kdy už budou děti z 2. třídy tyto pohádky předčítat a pochlubit se i vlastními ilustracemi.

Sborník těchto pohádek je pro veřejnost k dispozici v Obecní knihovně v Proseči.

Rozhovor s žáky 2.třídy po návštěvě autorů – žáků 9. ročníku, kteří pro ně napsali Pohádky pro Rytíře řádu čtenářského

- 1. Jaká je tvoje oblíbená kniha?**
- 2. Čtou ti doma, kdo a jak dlouho?**
- 3. Co bys volil(a): číst knihu, číst časopis, hrát na počítači, jít ven?**
- 4. Jakou 1.první knihu jsi četl(a)?**
- 5. Jakou knihu nyní čteš?**
- 6. Četli jste si s paní učitelkou Pohádky pro Rytíře řádu čtenářského?**

EMA SODOMKOVÁ

1. Moje oblíbená kniha je Mluvící balík.
2. Ano, doma mi čtou asi tak 30 minut, většinou mi čte mamka , ale někdy taky tatínek.
3. Já bych nejraději četla knihu nebo šla ven.
4. Jako 1. Knihu jsem četla Dcera dračího krále.
5. Já čtu knihu Kronika města kocourkova.
6. S paní učitelkou jsme si tuto knihu ještě nečetli.

Petr Honzák

1. Ztraceni v čase je moje oblíbená kniha.
2. Doma mi čte maminka 20 minut.
3. Já bych volil čist časopis a jít ven.
4. Baba Jaga a jiné pohádky byla moje první přečtená kniha.
5. Teď čtu knihu Lotřík Petřík.
6. Ne, tuto knihu jsme si ještě nečetli.

Připravily: Tereza Sodomková a Tereza Vašková

Dívčí stránky

Máš ráda své vlnité nebo rovné vlasy? A víš jak o ně pečovat, aby si měla andělskou hřívu? Tady máš pár nápadů pro rovné nebo vlnité vlasy

ROVNÉ VLASY:

1. Aby měla krásné rovné vlasy musíš je hydratovat. Nejlépe uděláš, když na vlasy jednou týdně aplikuješ vlasovou kůru.

2. Používáš stylingové přípravky a gely? A nebaví tě plýtvat šamponem? Tak si vždy před mytím vlasy pořádně rozčeš. Tím zabrániš 1. zbytečnému plýtvání šamponem a 2. až vlasy po mytí budeš rozčesávat, nebudou tak zacuchané.

3. Používáš smývací kondicionér? Tak tento bod je pro tebe jako zrozený. Až budeš kondicionér po mytí nanášet, tak na celé vlasy. Nech chvíli působit a pak ho smyj studenou vodou. Ta dodá tvým vlasům lesk.

4. Fénuješ si vlasy? A ještě k tomu teplým vzduchem? Stop! Pokud chceš mít krásné vlasy, omez férování a nechej vlasy uschnout volně. Pokud ale musíš férovat, tak studeným vzduchem. Teplý vzduch vlasy vysušuje a navíc

mokré vlasy jsou dost náchylné na lámání a třepení.

VLNITÉ VLASY:

1. Máš po ránu zmačkané vlasy? A nemáš náladu ji se mýt? Tak na tě nastříkej vodu a vlhkýma rukama jej srovnej.

2. Jaký máš šampon? Měla bys používat šampon pro vlnité vlasy, který jim dodá skoro vše co potřebují.

3. Měla bys sis pravidelně zastříhávat koncečky vlasů (plus mínus každý měsíc asi o centimetr). Tím vlasy zlehčíš, takže se ti budou více vlnit a navíc se ti začnou i více lesknout.

4. Stejně jako u rovných vlasů bys neměla používat fén se studeným vzduchem. U vlnitých vlasů to platí dvojnásobně. Nejlíp uděláš, když fén úplně vyřadíš.

Stránku připravily: Tereza Sodomková a Tereza Vašková

XVI.ročník literární soutěže s mezinárodní účastí o „Pardubický pramínek na téma „Jeden za všechny, všichni za jednoho“

Do tohoto ročníku zmíněné soutěže se z naší školy zapojilo ve třetí kategorii 8. – 9. roč.) celkem šest účastníků. Konkurence byla opravdu veliká, jen z České republiky přišly v této kategorii práce od 98 autorů z celé ČR. Jsme velice rádi, že mezi vyhodnocenými byl i Michal Kohoutek, žák 9.A z naší školy, který získal ve své kategorii čestné uznání. Blahopřejeme a přejeme Michalovi mnoho literárních úspěchů. Ceny předával známý herec pan Pavel Soukup. Představujeme vám úspěšnou Michalovu práci.

Jeden za všechny, všichni za jednoho

Když se zamyslím nad těmito několika slovy, ihned mě napadne kniha „Tři mušketýři“. „Chlapíci“, kteří se vzájemně nikdy nenechali v nouzi, jeden druhého „vysekali“ z maléru. Je to hezký příběh, který ovlivnil mnoho věkových skupin čtenářů.

Toto heslo však, podle mého názoru, neznamená jen dobrodružství v knize, ale myslím si, že je to především o vzájemné toleranci, pochopení a pomoci druhým. A určitě se lépe naplňuje v partě kamarádů než ve větší skupině.

Například v dobré rodině je podpora a vzájemná pomoc samozřejmostí, protože v rodině jsou vztahy velmi těsné a upevněné láskou. Se svým problémem nikdy nikdo nezůstane osamocen. S důvěrou se může obrátit na kteréhokoliv člena rodiny a jistě u něho najde radu, pomoc nebo alespoň pochopení.

Kdybych se kohokoli zeptal, jestli by se dokázal obětovat pro druhé, myslím, že by většina řekla, že ano. To se ale ukáže až v extrémních a vypjatých situacích! Například při autonehodě. Někdo dokáže poskytnout okamžitou pomoc a zachránit druhému i život, jiný však možná projede bez povšimnutí kolem, i když se tím dokonce dopouští trestného činu.

Mnoho krásných příkladů najdeme ve válečných dobách. Ať už je to hrdinství vojenských pilotů, námořníků a vojáků bránících svá postavení, linie či strategické body.

A co vězni německých koncentračních táborů, komunistických vězení a sovětských „gulagů“. Tam se heslo „jeden za všechny, všichni za jednoho“ naplnilo vrchovatě. O svou trochu jídla se dělili s těmi nejslabšími či nemocnými, aby jim pomohli přežít. Co by byli partyzáni bez podpory obyčejných lidí. Jiní zas s nasazením vlastního života ukrývali Židy a zachránili je tak před jistou smrtí. Dnes toto heslo naplňují například naši vojáci na zahraničních misích.

Osobně obdivuji organizaci „Lékaři bez hranic“, která sdružuje lékaře a zdravotníky z celého světa. Ti pomáhají při různých katastrofách a vojenských konfliktech v nejrůznějších koutech světa. Nedávno jsem četl v novinách rozhovor s jedním z těchto lékařů, který vyprávěl o velice špatných pracovních podmínkách v zasažených oblastech Haiti a o hrůzách, které tam viděli.

U lékařů platí tato zásada „jeden za všechny, všichni za jednoho“ dvojnásob. Všichni se na sebe musí vzájemně spolehnout - v záchranném týmu, při složitých operacích či jinde. A tak si myslím, že člověk nikdy nemá zapomínat na to, že je součástí většího celku - rodiny, party, třídy, národa nebo i celého lidstva. Co se stane ostatním, to se týká také jedince, a proto by nikdo neměl být k dění kolem sebe lhostejný.

Náš rozhovor

Blíží se konec školního roku a další devátáci ukončí školní docházku, a proto jsme některým z nich položily následující tři otázky:

1) Na co se těšíš na Střední škole?

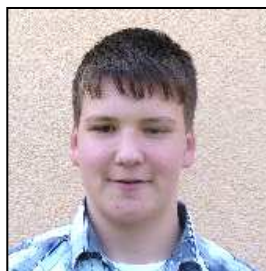
2) Z čeho máš obavy?

3) Na jakou školu jdeš?

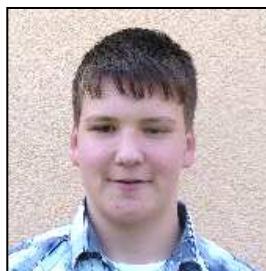
Jiří Chalupník 1) Netěším si na nic.
2) Obavy nemám.
3) SOŠ a SOU – gastronomie

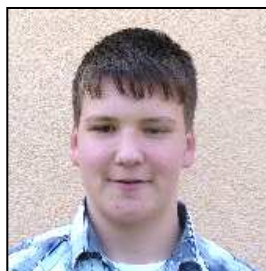
Jana Nováková- 1) Těším se na nové spolužáky.
2) Snad ani z ničeho.
3) SŠ zahradnická – zahradní architektura

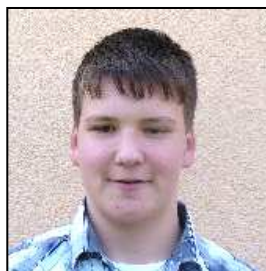
Eliška Košnarová 1) Těším se na nové kamarády.
2) Z nových učitelů.
3) SOŠ a SOU - kadeřník

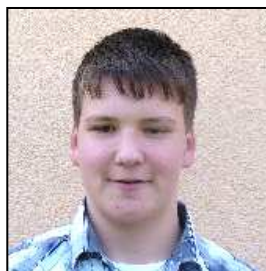
Martin Černý 1) Netěším se na nic.
2) Obavy nemám.
3) SOŠ- zemědělská.

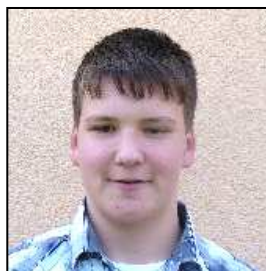
Veronika Bílá 1) Netěším se na nic.
2) Z jiného prostředí.
3) SOŠ a SOU- kosmetička

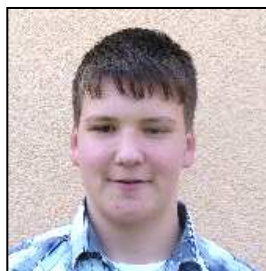
Marek Odvárka 1) Na nové kamarády.
2) Snad ani z ničeho.
3) SŠLTV- letecký mechanik

Martina Vodičková 1) Na nové přátele.
2) Obavy nemám.
3) SOŠ a SOU-cukrář

Michal Zástěra 1) Na nové přátele.
2) Ze starších ročníků.
3) SŠ zahradnická-zahradní architektura

Za rozhovor poděkovaly: M. Doležalová, T. Košnarová, J. Chadimová

Touha zabíjí

Nevnímám hluk vířící se tribunou, hlas komentátora jakoby utichl. Vnímám jen svého hřebečka, který se ladně nese na jeho šedých vypracovaných nohách. Fast Wind čekal na mé znamení, kdy budeme moci vyrazit. Neklidně přežvykoval a pohazoval hlavou. „Klid Winde. Už pojedeme,“ konejšila jsem ho. Zazvonil zvonec a já si uvědomila, že musíme bojovat tvrdě. Pobídla jsem Winda do cvalu a rozjeli se na první překážku. Čistě! Následoval těžký trojskok, který dělal mnoha jezdcům potíže. Přehoupali jsme se přes všechny tři skoky a dojeli s kontem čtyř trestných bodů, které jsme získali na zdi 150 cm vysoké. Poplácala jsem Winda po krku, který nyní spokojeně oddychoval. „Šikulko moje,“ pochválila jsem ho. Slezla jsem ze hřbetu a podala jsem Windovi pamlssek. S radostí ho přijal. Předala jsem ho mé ošetřovatelce Kim a odešla na vyhlásování. Vůbec jsem nepočítala s tak dobrým umístěním. Předjeli nás pouze dva jezdci. Jeden byl z Německa a druhý z Francie.

Na stupínku vítězů jsem si vzpomněla na svou maminku. To ona mě přivedla k ježdění a koupila mi tak skvělého koně. Fakt, že už ji nikdy neuvidím, mne děsil. Maminka před půl rokem zemřela. Její kuň spadl ošklivě do příkopu, ani jeden nepřežil. Tragédie mne pronásleduje každý den i noc. Pořád si říkám: „Kdybych...“ Winda mi koupila, těsně než zemřela. Je to na ni moje krásná vzpomínka.

Ze snění mne vytrhla státní hymna Německa. Vrátila jsem se k autu. Najednou mě kdosi poplácal po zádech. „Máma by na tebe byla pyšná.“ Otočila jsem se a zjistila, že je to Henry, přítel mého otce. „Chybí mi,“ koktala jsem. Ukápaly mi další slzy. Rozeběhla jsem se k Windovi. S pláčem jsem zabořila hlavu do hřívky. Po chvíli jsem vyšla z přívěsu a vyjeli jsme domů, kde mne vítali s velikou radostí a pýchou.

Pomalou se smrákalo. Zelené lesy již nebyly zelené, začínaly černat, ale mezery mezi nimi stále ještě zaplňovalo slunce. Fast Wind žvýkal seno ve svém prostorném boxu. Odešla jsem ze stáje a šla se navečeřet. „Volal nějaký chlap, jakýsi Fulton, a chtěl koupit Winda,“ hlásal otec hned, jak jsem vešla do domu. „Rekl jsi, že ho neprodáme, vid’?“ zachmuřeně jsem se na něj podívala. „Jo, řekl. Prý ještě zavolá, že změníme názor.“ Rovnou jsi mu měl říct, že Winda nikdy, nikdy neprodáme!“ rozhořčeně jsem vykřikla a utíkala do svého pokoje.

Probudila jsem se v šest hodin. Uvědomila jsem si, že jsem včera usnula bez večere. Rozeběhla jsem se do stáje. Otevírala jsem vrata a povšimla jsem si, že se někdo pokoušel rozbít zámek. Ale proč? Že by zloděj? Co by tu ale chtěl? Nemůže to snad mít nějakou spojitost s tím včerejším telefonátem?

Myšlenky se mi honily hlavou celé dopoledne. „Nesmím na to myslet,“ prikazovala jsem si. Z myšlenek mne vytrhl Wind, který se dožadoval poledního krmení. Odpoledne jsme si vyrazili na vyjížďku. Ale stále jsem se nemohla zbavit pocitu, že mě někdo sleduje. Kostí mi ztuhly, srdce začalo bušit nepopsatelnou rychlostí. Wind vycítil můj neklid. Křoví se otevřelo a vyskočil z něj malý huňatý králík. „Uf, to jsem se lekla,“ oddychla jsem si. Večer na mne čekala SMS zpráva. „ODPOLEDNĚ JSI MĚLA ŠTĚSTÍ!“ Cože? To už mi nepřipadalo jako náhoda či zábava.

Týden uplynul jako voda a já na tu věc přestala myslet. Pomalu se vzdalovaly i ty ošklivé sny. Jedné noci mne ale z poklidného spánku náhle vyrušilo zběsilé řehťání. Podívala jsem se z okna. „HORÍ!!!“ Utíkala jsem za tátou a ten zavolal hasiče. Já utíkala pro Winda. „Musím ho zachránit, musím ho zachránit,“ opakovala jsem si stále v duchu. Vůbec jsem nemyslela na možné následky a spěšně Winda vyvedla z hořící stáje. Utrpěla jsem škrábance a popáleniny, ale to bylo teď jedno. Hlavně aby to Wind přežil. Byl popálený a z nohy mu vytékaly prameny tmavě rudé krve. „Veterináře!“ volala jsem na tátu. Neváhal ani okamžik a obvolával všechny dostupné veterináře v okolí.

Hasiči mezitím postupovali velmi rychle. Počínali si perfektně, bylo vidět, že je to sehraný tým. Proudly vody hasily již polorozpadlou střechu. Velitel hasičů nám všem řekl, ať se klidíme stranou. „Každou chvíli to spadne.“ Měl pravdu. Trámy se začaly propadat. Už to nebyla zběsile hořící stáj, hasiči likvidovali poslední zbytky ohně. „Měl veliké štěstí,“ prohlásil jeden z hasičů. „O chvíli déle a zasypala by ho ta střecha,“ dodal ještě. Táta stačil jen hasičům stručně poděkovat za pomoc, že se požár nerozšířil na obytnou část usedlosti, což by byla pro nás ještě daleko větší tragédie. Hasiči teď již jen dohlíželi na dohrořující zbytky stáje a začínali pomalu balit svou techniku. Jejich zásah později označil táta za profesionální výkon. V tom měl pravdu. Vždyť jsme mohli přijít nejen o stáj, ale možná i o vlastní život.

V té době již dorazil i veterinář a odvezl Winda na kliniku. Neměl moc velké šance. Nebylo jisté, jestli se někdy zcela uzdraví. Nakonec se dohodli, že ho budou operovat. Operace proběhla úspěšně. „Ještě nemá vyhráno. Pokud se do rány dostala nečistota, rána bude hnisat a bude to zlé,“ prohlásil rázně veterinář. Po jeho posledních slovech se mi udělalo špatně. „Jako že by se musel uspat!“ Ohromeně jsem na něj hleděla. „Nebudeme myslet hned na nehorší,“ chlácholil mě táta.

S Windem to šlo ale z kopce. Odmítal žrát; kuň kdysi plný energie, teď trpící vyhublé zvíře. Cítil, že je to jeho konec. Já si to nechtěla připustit. „Winde, nesmíš zemřít,“ vzlykala jsem. Uzdravíš se a bude to zase jako dřív.“ Sama jsem tomu však postupně přestávala věřit. Otec a veterinář usoudili, že to nemá cenu dál prodlužovat. „Winde, navždy zůstaneš v mém srdci.“ Veterinář mu píchl injekci. Podívala jsem se mu do očí a viděla, jak jiskra v nich pomalu zhasíná. Dech slábl, až úplně utichl. Je konec.

Nikdy jsem se nedozvěděla, co bylo příčinou požáru nebo spíše „kdo“. Na Winda však nikdy nezapomenu. Někdy mám pocit, jako by tu byl pořád se mnou.

Denisa Rychová, 8.B

Toto je práce, kterou jsme zaslali do soutěže s požární tematikou. Výsledky zatím neznáme.

MUZIKA ETNIKA

V pondělí 12.dubna se žáci hudební dílny zúčastnili výstavy Muzika Etnika. Tato expozice probíhá v prostorách pardubického zámku, kde jí jsou vyčleněny dva sály. Můžeme se zde seznámit se sedmi hudebními kulturami - hudbou africkou, čínskou, indickou, indiánskou a dalšími. Všechny informace jsou doplněny hudebními nástroji a zvukovými nahrávkami. Co nás však potěšilo nejvíc, že jsme si mohli vystavené nástroje i prakticky vyzkoušet a téměř na všechny si zahrát. Nakonec jsme si mohli svoji pozornost a získané nové poznatky ověřit vyplněním pracovních listů. Výstava se nám velmi líbila a celý výlet proběhl v příjemné atmosféře.

Andrea Pustková, Denisa Rychová, Michal Kohoutek

Předprázdninová A N K E T A

Co budeš dělat o prázdninách?

6. tř. Lenka Adámková- Pojedu k babičce.

David Odvárka- Pojedu k příbuzným.

Stanislava Pokorná- Pojedu na dovolenou do Jičína.

František Skalník- Budu jezdit na výlety a chytat brouky.
7. tř. Petr Dachovský- Pojedu na dovolenou a budu závodit na „hasičáku“.

Zuzana Bartáková- budu s kamarádkama.

Jan Pitra- Pojedu na dovolenou a budu si užívat s kamarády, když není škola.

Adéla Famfulíková- Budu se učit.
8. tř. Stanislav Klát- Pojedu na tábor.

Anketu připravily: M.Doležalová, T.Košňarová, J.Chadimová

Redakční rada :Doležalová Marie, Klátová Kateřina, Lustyk Jakub, Zach František, Zvárová Barbora, Sodovková Tereza, Vašková Tereza, Chadimová Jana, Košňarová Tereza. E-mail: prosec.sotek@centrum.cz